

Hukuk Genel Kurulu 2023/1083 E. , 2025/71 K.

•

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Asliye Hukuk Mahkemesi
SAYISI : 2023/248 E., 2023/217 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 1. Hukuk Dairesinin 07.12.2022 tarihli ve 2022/5035 Esas, 2022/7952 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki muris muvazaası hukuksal nedenine dayalı tapu iptali ve tescil davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 1. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili, müvekkilinin miras bırakanı ...'nın maliki olduğu Trabzon ili, Merkez ilçesi, ... köyü 112 ada 4, 7, 13, 15 ve 114 ada 9, 11 parsel sayılı taşınmazlarını satış göstermek suretiyle davalılardan torunu ...'ya 06.08.2003 tarihinde, 112 ada 2, 3, 5, 8, 11; 114 ada 12 ve 141 ada 2 parsel sayılı taşınmazlarını ise diğer davalı torunu ...'ya satış göstermek suretiyle 06.09.2007 tarihinde temlik ettiğini, davalıların yaşlarının işlem tarihlerinde küçük olması nedeniyle anne ve babalarının velâyeten işleme katıldıklarını, yapılan tüm işlemlerin mirastan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğunu, murisin paraya ihtiyacı olmadığı gibi taraflar arasında satımı gerektirecek bir neden ve davalıların da yaşlarının küçük olması nedeniyle satın alma güçlerinin bulunmadığını, satış işlemlerinin gerçek iradeyi yansıtmaması, başış işlemlerinin de şekil şartlarını taşımaması nedeniyle geçersiz olduğunu ileri sürerek dava konusu taşınmazların tapu kayıtlarının iptali ile miras payı oranında müvekkili adına tesciline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı ..., davacının iddiasının dürüstlük kuralıyla bağdaşmadığını, muris ...'nın ... mahallesinde bulunan 51 ada 59 parsel numaralı taşınmaza bir apartman inşa ettirerek davacı adına tapuya tescil ettirdiğini, dava konusu muvazaa iddiası değerlendirilirken davacı ...'nın 8 daire, 2 dükkândan oluşan apartmanı muvazaalı olarak kazandığının göz önünde bulundurulması gerektiğini, muris ...'nın vefat edene kadar tüm sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarının kendisi ve ailesi tarafından karşılandığını, dava konusu taşınmazları ise paylaşırma amacıyla kendisine temlik ettiğini belirterek davanın reddini savunmuştur.

Davalı ... usulüne uygun tebligata rağmen cevap dilekçesi sunmamış; yargılama sırasında davalılar vekili davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

Trabzon 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin 03.03.2022 tarihli ve 2018/105 Esas, 2022/44 Karar sayılı kararıyla; davacı henüz on sekiz yaşındayken ve taşınmaz satın alacak maddi geliri bulunmazken murisin dört adet bağımsız bölümü davacıya verdiği, bu şekilde lehine kazandırmada bulunduğu, dava konusu edilmeyen fakat muris tarafından alındığı beyan edilen taşınmazlar ile birlikte değerlendirme yapıldığında davaya konu temliklerin makul düzeyde kaldığı, murisin mal kaçırma niyeti ile hareket ettiğinin davacı tarafça ispatlanması gerektiği ancak dinlenen davacı tanıklarına ait beyanlarda temlikin bu amaçla yapıldığı yönünde beyanlarının bulunmadığı, beşerî ilişki bakımından davacı ile muris arasında mal kaçırma gerektirir somut bir husumetin ortaya konulmadığı, murisin mal kaçırma niyeti ile hareket ettiğinin ispatlanamadığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF**A. İstinaf Yoluna Başvuranlar**

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 1. Hukuk Dairesinin 17.05.2022 tarihli ve 2022/697 Esas, 2022/666 Karar sayılı kararıyla; davacı tarafın temlikin mirasçılardan mal kaçırma amacı ile yapıldığının ispat yükü altında olduğu ancak ispatlayamadığı, tanık olarak dinlenen anne ...'nin beyanının durumu özetlediği, buna göre, murisin davacı ile husumetinin şahsi bir düşmanlıktan değil davacıya devredilen taşınmazlardan kaynaklandığı, murisin paylaşırma amacıyla dava konusu temlikleri yaptığının ve davacıya da fazlasıyla mal devrinin yapıldığının belirtildiği, murisin mal paylaşımından bu tanığa hisse vermemiş olmasının, murisin çocukları arasındaki taksim iradesini ortadan kaldırmayacağı ve bu durumu davacının öne süremeyeceği, dava konusu edilen temliklerin mal kaçırma değil, paylaşırma amacıyla yapıldığının anlaşıldığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 1. Hukuk Dairesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; "...Dosya içeriğinden ve toplanan delillerden; 1933 doğumlu mirasbırakan ...'nın 30.01.2008 tarihinde öldüğü, geriye mirasçı olarak davacı oğlu ..., dava dışı eşi ... ve çocukları ..., ... ve ...'nin kaldıkları, davalı ...'in murisin oğlu ...'ın, diğer davalı ...'in ise murisin oğlu ...'un oğlu olduğu, mirasbırakanın maliki olduğu 112 ada 3- 141 ada 2- 114 ada 12- 112 ada 11- 8- 5 ve 2 parsel sayılı taşınmazlarını 06.09.2007 tarihli satış işlemi ile torunu ...'e temlik ettiği, resmi işlem sırasında ... adına velayeten annesi ... ve babası ...'un hareket ettikleri, yine murisin adına kayıtlı 112 ada 4 - 7 - 13 ve 15 - 114 ada 9 ve 11 parsel sayılı taşınmazlarını ise 06.08.2003 tarihli satış işlemi ile torunu ...'ya devrettiği, resmi işlemde davalı ... adına velayeten annesi ... ve babası ...'in hareket ettikleri anlaşılmaktadır.

Somut olaya gelince, tüm dosya kapsamı ve dinlenen tanık beyanları itibarıyla; murisin önemli miktarda malvarlığını devir tarihlerinde yaşları küçük olan ve alım güçleri bulunmayan davalı torunlarına devrettiği ve kendisinin taşınmazları kullanmaya devam ettiği hususlarının bir arada değerlendirilmesi neticesinde, asıl amacının arasının iyi olmadığı davacı oğlu ...'den mal kaçırma olduğu açıktır.

Hal böyle olunca davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken yanılıgılı değerlendirme ile yazılı olduğu üzere hüküm kurulması doğru değildir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; önceki gerekçeyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili; Yerel Mahkeme kararında davacı ile muris arasında mal kaçırma gerektirir somut bir husumetin ortaya konulmadığının belirtildiğini ancak muris ile davacının zina olayı nedeniyle küs olduklarının tanık beyanlarıyla ispatlandığı, murisin küs olması nedeniyle mal kaçırma saikiyle hareket ettiği, her ne kadar temlikin makul düzeyde kaldığı belirtilmiş ise de davalılar murisin mirasçısı olmadıklarından paylaşırma yahut denkleştirmenin söz konusu olamayacağı, murisin tüm mirasçılarını kapsar şekilde paylaşırma yapmadığı, davacıya herhangi bir temlikin bulunmadığı, murisin taşınmazları satmaya ve paraya ihtiyacının olmadığı, davalıların da temlik sırasında çocuk yaşta olmaları nedeniyle alım güçlerinin bulunmadığı, murisin taşınmazlara ölünceye kadar zilyet olduğunu belirtilerek hükmün bozulmasını istemiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yolu ile Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda miras bırakan tarafından davalılar lehine yapılan temlik işlemlerinin mirastan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olup olmadığı, buradan varılacak sonuca göre davanın kabulüne karar verilmesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı Kanun) 19. [mülga 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun (BK) 18.] maddesinin 1. fıkrası.

2. Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurulunun 01.04.1974 tarihli ve 1974/1 Esas, 1974/2 Karar sayılı kararı.

2. Değerlendirme

1. Muvazaa kavramı, Türk Hukuk Lûgatında; "Anlaşmalı saptırma gerçek dışı durumlara gerçekmiş niteliğini kazandırma işlemi. Hukuksal bir işlem konusunda gerçek duruma aykırılıkta birleşilerek yapılan ortak açıklama (beyan) ya da ortaya konulan belgedir. Danışıklı işlem" şeklinde ifade edilmiştir (Türk Hukuk

Kurumu, Türk Hukuk Lûgatı, Cilt I, Ankara, 2021, s. 819).

2. Muvazaa, pozitif hukukumuzda 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 19. [BK'nın 18.] maddesinde düzenlenmiş ve anılan maddenin 1. fıkrasında; "Bir sözleşmenin türünün ve içeriğinin belirlenmesinde ve yorumlanmasında, tarafların yanlışlıkla veya gerçek amaçlarını gizlemek için kullandıkları sözcüklere bakılmaksızın, gerçek ve ortak iradeleri esas alınır" hükmüne yer verilmiştir.

3. Muvazaa; tarafların üçüncü kişileri aldatmak amacı ile ve fakat kendi gerçek iradelerine uymayan ve aralarında hüküm ve sonuç doğurmayan bir görünüş yaratmak hususunda anlaşmaları şeklinde tanımlanabilir.

4. Muvazaa daha çok sözleşmenin yorumuyla ilgili olduğundan, öğreti ve uygulamada kapsamlı olarak incelenmiş ve belirli kurallara bağlanmıştır. Gerek öğretide ve gerekse uygulamada muvazaa, mutlak ve nispi muvazaa olarak iki gruba ayrılmaktadır; mutlak muvazaada taraflar herhangi bir hukuki işlem yapmayı (oluşturmayı) istemezler, yalnız görünüşte bir hukuki işlem için gerekli irade açıklamasında bulunurlar; nispi muvazaada ise taraflar gerçekten belli bir hukuki işlem yapmak isterler, ancak onu saklamak amacıyla, bir başka hukuki işlemin kurulduğu görüşünü yaratmak üzere irade açıklamasında bulunurlar.

5. Taraflar ister yalnız bir görünüş yaratmayı, ister ikinci bir gizli işlem yapmayı arzu etmiş olsunlar, görünüşteki (zahiri) işlem tarafların gerçek iradelerine uymadığından, ilke olarak herhangi bir sonuç doğurmaz. Muvazaada görünüşteki işlemin her türlü hukuki sonuçtan yoksun olması, tarafların ortak iradelerinin bu yolda olmasından kaynaklanmaktadır.

6. Eldeki davanın konusunu oluşturan ve "muris muvazaası" olarak isimlendirilen muvazaa türünün ise Türk Hukukunda büyük bir yeri ve önemi vardır.

7. Türk Borçlar Kanunu'nun yukarıda yer verilen genel hükmü dışında muris muvazaasına ilişkin bir düzenleme kanunlarımızda yer almamaktadır. Muris muvazaası kaynağını daha çok Yargıtay içtihatlarından ve bilimsel görüşlerden almakta ise de esas kaynağını Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurulunun 01.04.1974 tarihli ve 1974/1 Esas, 1974/2 Karar sayılı kararı oluşturmaktadır.

8. Anılan İçtihadı Birleştirme Kararında sonuç olarak; "Bir kimsenin; mirasçısını miras hakkından yoksun etmek amacıyla, gerçekte bağışlamak istediği tapu sicilinde kayıtlı taşınmaz malı hakkında tapu sicil memuru önünde iradesini satış doğrultusunda açıklamış olduğunun gerçekleşmiş bulunması hâlinde, saklı pay sahibi olsun ya da olmasın miras hakkı çığnänen tüm mirasçıların, görünürdeki satış sözleşmesinin Borçlar Kanunu'nun 18. maddesine dayanarak muvazaalı olduğunu ve gizli bağış sözleşmesinin de şekil koşulundan yoksun bulunduğunu ileri sürerek dava açabileceklerine ve bu dava hakkının geçerli sözleşmeler için söz konusu olan Medeni Kanunun 507 ve 603. maddelerinin sağladığı haklara etkili olmayacağına" hükmedilmiştir.

9. 01.04.1974 tarihli ve 1974/1 Esas, 1974/2 Karar sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı, miras bırakanın tapulu taşınmazlarının temliklerinde yaptığı muvazaalı işlemlere ilişkindir.

10. Muris muvazaasında, miras bırakan ile sözleşmenin karşı tarafı, aralarında yaptıkları bağış sözleşmesini genellikle satış veya ölünceye kadar bakma sözleşmesi ile gizlemektedirler. Başka bir anlatımla, miras bırakan ile karşı taraf malın gerçekten temlik hususunda anlaşmışlardır. Görünüşteki ve gizlenen sözleşmelerin her ikisinde de samimi olarak temlik istenmektedir. Ne var ki, görünüşteki satış veya ölünceye kadar bakma sözleşmesinin vasfı (niteliği) muvazaalı sözleşme ile değiştirilmekte, ayrıca gizli bir bağış sözleşmesi düzenlenmektedir. Görünüşteki sözleşmenin vasfı (niteliği) tamamen değiştirildiğinden, muris muvazaası aynı zamanda "tam muvazaa" özelliği de taşımaktadır.

11. Muris muvazaasını diğer nispi muvazaalardan ayıran unsur ise mirasçılarından mal kaçırmak amacıyla yapılmasıdır. Daha açık bir anlatımla, 01.04.1974 tarihli ve 1974/1 Esas, 1974/2 Karar sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında belirtildiği üzere bu muvazaa türünde miras bırakan, mirasçısını miras hakkından yoksun etmek amacıyla, gerçekte bağışlamak istediği tapuda kayıtlı taşınmaz malı hakkında tapu memuru önünde iradesini satış veya ölünceye kadar bakma akdi şeklinde açıklamaktadır.

12. Bu nedenle, miras bırakanın muvazaalı işlemi yaparken gerçek irade ve amacı mirasçılarından mal kaçırmak olmalıdır. Murisin mirasçılarından mal kaçırmak amacının bulunmaması hâlinde 01.04.1974 tarihli ve 1974/1 Esas, 1974/2 Karar sayılı İçtihadı Birleştirme Kararını uygulama olanağı bulunmamaktadır.

13. Muris muvazaasına dayalı olarak açılan davalarda ispat yükü ise muvazaanın varlığını iddia eden tarafa aittir. Gerek 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) 6. maddesindeki "Kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, taraflardan her biri, hakkını dayandığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür" hükmü ve gerekse 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 190/1. maddesindeki "İspat yükü, kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakiya bağlanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir" hükmü uyarınca, miras bırakanın yaptığı temlikteki gerçek irade ve amacının mirasçıdan mal kaçırmak olduğunu, bu hususu ileri süren davacı taraf kanıtlamalıdır.

14. Diğer bir anlatımla, muris muvazaası davalarında, miras bırakan tarafından yapılan temlikin muvazaalı ve terekeden mal kaçırmak amacıyla yapıldığını ispat yükü davacı tarafa aittir.

15. Dava açan mirasçılar, miras bırakan ile davalı arasındaki sözleşmenin dışında olduklarından üçüncü kişi konumundadırlar. Bu nedenle iddialarını tanık dâhil olmak üzere her türlü delille kanıtlamaları mümkündür. Kanunen kendilerine intikal etmesi gereken miras haklarına, miras bırakan tarafından muvazaalı olarak yapılan sözleşme ile engel olunduğundan bu sözleşmenin muvazaalı olduğunu ileri sürerek iptalini istemekte hukuki yararlarının bulunduğu açıktır.

16. Ancak bu tür uyuşmazlıkların sağlıklı, adil ve doğru bir çözüme ulaştırılabilmesi davalıya yapılan temlikin gerçek yönünün, diğer bir söyleyişle miras bırakanın asıl irade ve amacının duraksamaya yer bırakmayacak biçimde ortaya çıkarılmasına bağlıdır.

17. Bir iç sorun olan ve gizlenen gerçek irade ve amacın tespiti ve aydınlığa kavuşturulması ise genellikle zor olduğundan bu yöndeki delillerin eksiksiz toplanması yanında, birlikte ve doğru şekilde değerlendirilmesi de büyük önem taşınmaktadır. Bunun için de ülke ve yörenin gelenek ve görenekleri, toplumsal eğilimleri, olayların olağan akışı, miras bırakanın sözleşmeyi yapmakta haklı ve makul bir nedeninin bulunup bulunmadığı, davalı yanın alış gücünün olup olmadığı, satış bedeli ile sözleşme tarihindeki gerçek değer arasındaki fark, taraflar ile miras bırakan arasındaki beşeri ilişki gibi olgulardan yararlanılmasında zorunluluk vardır.

18. Tüm bu açıklamalardan anlaşılabileceği üzere, muris muvazaasına ilişkin davaların niteliği gereğince miras bırakanın asıl irade ve amacı belirlenirken tarafların dayandıkları delillerin her somut olayın özelliğine göre objektif olgulardan da yararlanılarak birlikte değerlendirilmesi ve sonuca ulaşılması gerektiği açıktır. Fiili karineler de denilen bu objektif olgular, tarafların iddialarının doğruluğu veya bir delilin güvenilirlik derecesi hakkında hâkimin kanaat edinmesine yarayan, yaşam tecrübelerinin ortaya koyduğu, hukukla ilgili bulunmayan değer hükümleri olarak kabul edilmektedir. Bu fiili karinelerin varlığı tarafın ispat yükünü ortadan kaldırmaz ise de somut olayda olduğu gibi tanık delili dışında dayanılan başka delillerin bulunması durumunda dayanılan bu delillerin değerlendirilmesi sırasında da gözetileceği kuşkusuzdur.

19. Diğer yandan, miras bırakan sağlığında hak dengesini gözetken kabul edilebilir ölçüde ve tüm mirasçıları kapsar biçimde bir paylaşım yapmışsa mal kaçırma kastından söz edilemeyeceğinden böylesi bir olayda 01.04.1974 tarihli 1/2 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararının uygulanamayacağı kuşkusuzdur. Denkleştirmenin de miras bırakana ait her bir taşınmazda her mirasçısına pay ya da hak vermesi şeklinde yapılmasına gerek olmayıp, tüm mal varlığında her bir mirasçısına kabul edilebilir ölçüde bir mal veya hak vermesi hâlinde, miras bırakanın amacının mal kaçırmak olmadığı, sağlığında mal varlığını mirasçıları arasında paylaşım kasti taşıdığı kabul edilmelidir.

20. Yapılan açıklamalar ışığında somut olaya bakıldığında; 1933 doğumlu miras bırakan ...'nın 30.01.2008 tarihinde ölümü ile geriye mirasçı olarak davacı oğlu ..., dava dışı eşi ... ve çocukları ..., ..., ... kalmışlardır.

21. Celbedilen kayıtlara göre davalı ...'nın murisin oğlu ...'ın, diğer davalı ...'nın ise murisin oğlu ...'un oğlu olduğu; miras bırakanın 06.08.2003 tarihli ve 4087 yevmiye numaralı akitle çekişme konusu Trabzon ili, Merkez ilçesi, ... köyü 112 ada 4, 7, 13, 15 ve 114 ada 9, 11 parsel sayılı taşınmazlarını satış göstermek suretiyle davalılardan torunu ...'e; 06.09.2007 tarihli ve 12989 yevmiye numaralı akitle ise 112 ada 2, 3, 5, 8, 11; 114 ada 12, 112 ve 141 ada 2 parsel sayılı taşınmazlarını diğer davalı torunu ...'e satış göstermek suretiyle temlik ettiği; temlik sırasında torunların yaşlarının küçük olmaları nedeniyle bu işlemlerin velâyeten anne ve babalarının katılımı ile gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır.

22. Davalılar tanığı olarak dinlenen murisin eşi, davacının annesi olan ifadesinde; eşinin sağlığında mirasını çocukları arasında paylaşımaya çalıştığını, muris tarafından daha önce davacı adına tescili yapılan bir kısım taşınmazları kardeşlerine vermemesi üzerine babasıyla aralarının açıldığını, babasına küfredtiğini, murisin davacı oğluna küs olarak öldüğünü, devredilen taşınmazların zilyedinin ölünceye kadar muris olduğunu belirtmiştir.

23. Davacı tarafça, yapılan işlemin gerçek bir satış olmadığı, davaya konu taşınmazların mirasçılardan mal kaçırmak amacıyla bedelsiz olarak davalılara verildiği iddia edilmiş; davalı taraf ise temlik edilen taşınmazların karşılığı olan semenin murisin sağlığındaki tüm ihtiyaçlarının torunu olarak kendileri tarafından giderilmesi şeklinde karşılandığını belirtmekle birlikte murisin davacıdan mal kaçırmak amacı ile değil paylaşım amacı ile dava konu taşınmazları devrettiğini savunmuştur.

24. Öncelikle miras bırakanın sağlığında hak dengesini gözetken paylaşım savunmasının ancak mirasçılar arasında söz konusu olabileceği ve davalıların da mirasçı olmadığı dikkate alındığında bu savunmaya değer verilemeyeceği açıktır.

25. Bunların yanında, temlik tarihlerinde miras bırakanın ekonomik durumunun yerinde olduğu, murisin dava konusu taşınmazları satmasını gerektirir makul ve haklı bir nedenin varlığı ortaya konulamadığı gibi davalı tarafça satışa konu edilen malların devrinin semen karşılığında, diğer bir anlatımla murisin sağlığında tüm ihtiyaçlarının karşılanması suretiyle ödendiğinin savunulduğu ancak bu savunmanın da ispat edilemediği anlaşılmıştır. Murisin sağlığında tüm mirasçıları kapsar şekilde yapılan bir taksim işleminin olmaması, torun olan davalıların temlik sırasında yaşlarının oldukça küçük olması ve alım güçlerinin bulunmaması gibi olgular, miras bırakan tarafından yapılan temliklerin küs olduğu mirasçısı davacıdan mal kaçırma amacıyla muvazaalı olarak yapıldığını ortaya koymakta olup davanın kabulü gerektiğine değinen

bozma ilâmına uyulması gerekirken direnme kararı verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

26. Hâl böyle olunca Mahkemece önceki kararda direnilmesi doğru olmadığından, hükmün Özel Daire bozma kararında belirtilen nedenlerle bozulması gerekmiştir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı 6100 sayılı Kanun'un 371. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın 6100 sayılı Kanun'un 373. maddesi uyarınca direnme kararını veren İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

19.02.2025 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.